

KOMUNIKAT PRASOWY nr 181/22

Luksemburg, 10 listopada 2022 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-211/20 P | Komisja/Valencia Club de Fútbol

Sąd stwierdził nieważność decyzji dotyczącej pomocy państwa przyznanej przez Hiszpanię na rzecz Valencia CF: Trybunał oddala odwołanie Komisji

W ocenie Trybunału, Sąd nie obarczył Komisji nadmiernym ciężarem dowodowym i ograniczył się do stwierdzenia, że Komisja nie spełniła wymogów, które sama nałożyła na siebie, wydając komunikat w sprawie gwarancji

5 listopada 2009 r. Instituto Valenciano de Finanzas (walencki instytut finansowy, zwany dalej „IVF”), instytucja finansowa Generalitat Valenciana (rządu Wspólnoty Autonomicznej Walencji, Hiszpania), udzielił Fundación Valencia, będącej stowarzyszeniem powiązanim z Valencia CF, hiszpańskim zawodowym klubem piłkarskim, gwarancji na kredyt bankowy w wysokości 75 mln EUR, w wyniku czego nabyła ona 70,6 % akcji Valencia CF.

10 listopada 2010 r. IVF dokonał zwiększenia gwarancji na rzecz Fundación Valencia o 6 mln EUR, aby uzyskać podwyższenie kwoty kredytu w celu pokrycia spłaty kwoty głównej, odsetek i kosztów należnych w związku ze spłatą odsetek od kredytu objętego gwarancją z 26 sierpnia 2010 r.

W decyzji z 4 lipca 2016 r.¹ Komisja stwierdziła, że te oraz inne środki stanowią niezgodną z prawem i rynkiem wewnętrznym pomoc państwa, w związku z czym nakazała ich odzyskanie. Valencia CF wniósł następnie do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji. W wyroku z 12 marca 2020 r.² Sąd stwierdził nieważność wskazanej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Valencia CF i uznał, że Komisja popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do gwarancji udzielonej przez IVF oraz zwiększenia tej gwarancji, o którym zdecydowano w 2010 r.

W swym odwołaniu Komisja zwróciła się do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu. Na jego poparcie Komisja podniosła jeden zarzut, oparty na błędnej wykładni pojęcia „korzyści gospodarczej” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W wydanym dziś wyroku Trybunał oddalił ten jedyny zarzut, a w konsekwencji samo odwołanie jako bezzasadne.

Po pierwsze, Trybunał podkreślił, że komunikat w sprawie gwarancji³ przewiduje hierarchię pomiędzy metodami, które należy stosować w celu stwierdzenia istnienia i określenia wartości elementu pomocy zawartego w danym środku. Przypomniawszy on, że zgodnie z tym komunikatem do Komisji należy sprawdzenie, czy „ponoszone ryzyko” zostało wynagrodzone „odpowiednią stawką za kwotę będącą przedmiotem gwarancji”, zważywszy, że w przypadku gdy „cena gwarancji jest co najmniej tak wysoka, jak właściwy poziom odniesienia stawki za gwarancję na rynkach finansowych, gwarancja nie zawiera elementu pomocy”. W związku z tym Komisja zobowiązała się do ustalenia

¹ Decyzja Komisji (UE) 2017/365 z dnia 4 lipca 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) wdrożonej przez Hiszpanię na rzecz Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD, i Elche Club de Fútbol, SAD (Dz.U. 2017, L 55, s. 12).

² Wyrok z dnia 12 marca 2020 r., Valencia Club de Fútbol/Komisja, T-732/16 (zob. także komunikat prasowy nr 30/20).

³ Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. 2008, C 155, s. 10).

w pierwszej kolejności, czy istnieje odpowiednia referencyjna stawka za gwarancję oferowana na rynkach finansowych. Następnie, w wypadku, gdy stawka taka nie istnieje, instytucja ta wskazała w owym komunikacie, że „należy porównać łączny koszt finansowy gwarantowanego kredytu, w tym stopę procentową kredytu i stawkę za gwarancję, z ceną rynkową podobnego kredytu bez gwarancji”. Trybunał **potwierdził zatem wyrok Sądu**, w myśl którego poprzez wydanie tego komunikatu **Komisja nałożyła na siebie obowiązek sprawdzenia, przed zastosowaniem stopy referencyjnej, czy „istnieje” odpowiednia referencyjna stawka gwarancyjna oferowana na rynkach finansowych, a jeśli nie, to czy „istnieje” cena rynkowa podobnego niezabezpieczonego gwarancją kredytu.**

Po drugie, co się tyczy ciężaru dowodu i obowiązku staranności, Trybunał przypominał, że **to na Komisji spoczywa ciężar dowodu** istnienia korzyści, przy uwzględnieniu w szczególności informacji dostarczonych przez dane państwo członkowskie, że przesłanki zastosowania zasady podmiotu prywatnego **nie zostały spełnione, w efekcie czego rozpatrywana interwencja państwa przysparza korzyści. Do Komisji należy zatem dokonanie całościowej oceny** uwzględniającej wszelkie dowody istotne w danym przypadku, które umożliwiają jej ustalenie, czy jest oczywiste, że przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie uzyskałoby porównywalnych udogodnień od takiego podmiotu prywatnego. Trybunał podkreślił, że Komisja nie może zakładać, że przedsiębiorstwo odniosło korzyść stanowiącą pomoc państwa **jedynie na podstawie negatywnego domniemania**, opartego na braku informacji pozwalających na dojście do przeciwnego wniosku, gdy brak jest innych elementów pozwalających na pozytywne ustalenie istnienia takiej korzyści. Trybunał przypominał wreszcie, że zgodność z prawem decyzji w sprawie pomocy państwa **powinna być oceniana przez sąd Unii** w świetle informacji, którymi Komisja mogła dysponować w dniu wydania tej decyzji.

Po trzecie, Trybunał potwierdził, że **żaden element treści** spornej decyzji nie pozwala uznać, że Komisja sprawdziła, czy istnieje odpowiednia referencyjna stawka gwarancyjna oferowana na rynkach finansowych. Co więcej, Komisja wywnioskowała **z własnego stwierdzenia**, zgodnie z którym w chwili przyznania gwarancji Valencia CF znajdował się w trudnej sytuacji, **nie tylko to, że żadna instytucja finansowa nie udzieliłaby temu klubowi gwarancji, lecz również to, że wykluczone było istnienie podobnego kredytu niezabezpieczonego gwarancją.** Trybunał stwierdził zatem, że Komisja **nie wykazała przed Sądem, iż dysponuje informacjami o pewnej wiarygodności i spójności**, które pozwoliłyby jej stwierdzić, że istnieje tylko „ograniczona liczba podobnych transakcji możliwych do zaobserwowania na rynku”, która „nie zapewni miarodajnego porównania” z wartością referencyjną ceny rynkowej podobnego niezabezpieczonego gwarancją kredytu.

Po czwarte, Trybunał podkreślił, że wbrew temu, co twierdzi Komisja, Sąd **nie nałożył na nią** w ten sposób **nadmiernych obowiązków w zakresie staranności i ciężaru dowodu**, lecz ograniczył się do stwierdzenia, że **nie spełniła ona wymogów, które sama sobie narzuciła, wydając rzeczony komunikat.** Stwierdził on natomiast, że Sąd **nie zażądał wcale**, by instytucja ta przedstawiła dowody na brak istnienia na rynku transakcji o podobnym charakterze, lecz ograniczył się do wskazania, że Komisja **nie poparła** swojego twierdzenia ani nie skorzystała z przyznanej jej możliwości zwrócenia się w toku postępowania administracyjnego do władz hiszpańskich lub zainteresowanych stron z konkretnym żądaniem przedstawienia informacji mających istotne znaczenie dla oceny, jaką instytucja ta miała przeprowadzić.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!

